

R O Z S U D O K
V M E N E S L O V E N S K E J R E P U B L I K Y

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej, členiek senátu JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD., a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci navrhovateľa **A. Č.**, bytom v D. č. d. X., okres Ž., proti odporkyni **Sociálnej poisťovni v Bratislave**, Ul. 29. augusta č. 8, o invalidný dôchodok, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 25. októbra 2007, č.k. 25 Sd /181/2007-14, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline z 25. októbra 2007, č.k. 25 Sd /181/2007-14, **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva.**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Žiline rozsudkom z 25. októbra 2007, č.k. 25 Sd /181/2007-14, potvrdil rozhodnutie z 22. mája 2007 číslo X., ktorým odporkyňa rozhodla, že navrhovateľovi podľa § 263a ods. 1 písm. c) zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení zákona č. 529/2006 Z.z., /ďalej len „zákon o sociálnom poistení“, aj po preskúmaní zdravotného stavu naďalej trvá nárok na čiastočný invalidný dôchodok podľa § 37 zákona č. 100/1988 Zb., o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov, /ďalej len „zákon o sociálnom zabezpečení“/ a nárok na výplatu čiastočného invalidného dôchodku v sume, určenej podľa predpisov účinných do 31. decembra 2003 vrátane zvýšenia, prislúchajúceho k dôchodku podľa § 82

zákona o sociálnom poistení. V odôvodnení rozsudku uviedol, že pre konanie vypracoval posudok o zdravotnom stave navrhovateľa posudkový lekár sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, ústredia so sídlom v Žiline v lekárskej správe zo 14. augusta 2007. Podľa záveru tohto posudku, vyšetrenie posudkovým lekárom ani odborné nálezy neodôvodnili zmenu stupňa invalidity. Súd preto považoval za správny právny názor odporkyne, podľa ktorého nedošlo k takému zhoršeniu zdravotného stavu, ktorý by znamenal zánik schopnosti navrhovateľa vykonávať primerané sústavné zamestnanie.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie navrhovateľ. Žiadal napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline zmeniť a rozhodnutie odporkyne z 22. mája 2007 číslo X. zrušiť a vec vrátiť odporkyni na ďalšie konanie, lebo okrem zdravotných poškodení, ktoré boli dôvodom pre priznanie čiastočného invalidného dôchodku, pribudli ďalšie vážne ochorenia, pre ktoré nie je schopný sa zamestnať.

Odporkyňa navrhla, aby odvolací súd prvostupňové rozhodnutie súdu ako vecne správne potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací /§ 250s v spojení s § 246c OSP/ preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno vyhovieť.

Podmienky nároku na invalidný dôchodok upravuje zákon o sociálnom poistení.

Podľa jeho § 70 ods. 1 poistenec má nárok na invalidný dôchodok, ak sa stal invalidný, získal počet rokov dôchodkového poistenia uvedený v § 72 a ku dňu vzniku invalidity nedovršíl dôchodkový vek alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok.

Podľa § 71 zákona o sociálnom poistení poistenec je invalidný, ak pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v percentách sa určuje podľa druhu zdravotného postihnutia, ktoré je rozhodujúcou príčinou dlhodobu nepriaznivého zdravotného stavu, a so zreteľom na závažnosť ostatných zdravotných postihnutí.

Z obsahu súdneho spisu, ale aj z dávkových spisov vyplýva, že Úrad dôchodkového zabezpečenia v Bratislave ako právny predchodca odporkyne rozhodnutím z 29. júna 1987 číslo 500 417/1960 podľa § 25 ods. 4 písm. a) zákona č. 121/1975 Zb. priznal navrhovateľovi čiastočný invalidný dôchodok s účinnosťou od 22. mája 1987, lebo podľa záverov posudku Posudkovej komisie sociálneho zabezpečenia KNV Banská Bystrica so sídlom v Žiline zo 4. júna 1987 zistil, že navrhovateľ je čiastočne invalidný, lebo môže vykonávať svoje dovtedajšie zamestnanie /opravár- údržbár obrábacích strojov/, za mimoriadne uľahčených pracovných podmienok.

Navrhovateľ podal opakovane žiadosť o invalidný dôchodok 17. novembra 1993 a potom 19. novembra 2003, kedy po posúdení jeho zdravotného stavu príslušnými posudkovými komisiami bolo zistené, že nie je invalidný podľa § 29 ods. 3 zákona o sociálnom zabezpečení, ale je naďalej čiastočne invalidný podľa § 37 ods. 3 písm. b) uvedeného zákona v znení zákona č. 194/1994 Z.z. a zákona č. 107/1999 Z.z.

Žiadosťou z 13. novembra 2006 navrhovateľ žiadal preskúmať svoj zdravotný stav na základe nových zdravotných ťažkostí. Poukázal na problémy s krvným tlakom, trpí na závraty a záchvaty, ktoré mu stále pretrvávajú. Uviedol, že v roku 2002 utrpel fraktúru ľavej stehennej kosti a zlomeninu kĺbového krčku, ktoré bolo riešené operatívne, výmenou bedrového kĺbu. Ľavú nohu má kratšiu o 2 cm, chodí s paličkou, kríva a máva bolesti. Trpí tiež na osteoporózu kĺbu. Uviedol, že nie je schopný vykonávať sústavne žiadne zamestnanie.

Zdravotný stav navrhovateľa z hľadiska invalidity posúdila 7. mája 2007 a 23. júla 2007 posudková lekárka sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočka v Žiline so záverom, že navrhovateľ je naďalej čiastočne invalidný podľa § 37 ods. 3 písm. b) zákona o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov. Posudková lekárka vykonala sama vyšetrenie navrhovateľa, vyhodnotila lekárske správy predložené navrhovateľom, a to: traumatologické z januára 2005 a novembra 2006, neurologické vyšetrenie z mája 2007, ako aj interné vyšetrenie z októbra 2006. Pre účely súdneho konania posúdil zdravotný stav navrhovateľa MUDr. J. Š., posudkový lekár sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, ústredie v Bratislave so sídlom v Žiline 14. augusta 2007 so zhodným záverom, ako boli uvedené v predchádzajúcich posudkoch. Okrem osobného vyšetrenia navrhovateľa a na

základe pripojenej zdravotnej dokumentácie sa zaoberal aj obsahom kardiologického vyšetrenia navrhovateľa v mesiacoch máj a jún 2007. V celkovom posudku aj on konštatoval, že navrhovateľ utrpel zlomeninu krčka ľavej stehennej kosti a pre následné komplikácie bola v r. 2004 vykonaná TEP, RTG bez známkov uvoľnenia s následným postavením dobrým, spôsobujúcim klinicky ľahké až stredné obmedzenie hybnosti, bez výraznejšej svalovej hypotrofie, umožňujúcej chôdzu o jednej francúzskej barle. Zistená sekundárna epilepsia so sporadickým výskytom záchvatov a chronická ischemická choroba srdca s bolestivou formou, hemodynamicky kompenzovaná, ani vysoký krvný tlak, ktorý je liečbou kontrolovaný však neodôvodňujú zmenu stupňa invalidity. Po vlastnom vyšetrení a zhodnotení starších a novších nálezov posudkový lekár zistil, že v zdravotnom stave navrhovateľa nedošlo k takému zhoršeniu, ktoré by odôvodňovalo invaliditu. Navrhovateľ je však naďalej čiastočne invalidný.

Medzi zdravotnými zisteniami v predložených lekárskejších nálezoch a odbornými závermi posudkových lekárov neboli zistené rozpory a posúdenie zdravotného stavu navrhovateľa zohľadňuje všetky zdravotné ťažkosti, na ktoré navrhovateľ poukazuje vo svojich žiadostiach. Navrhovateľ v odvolacom konaní nepredložil novšie lekárske potvrdenia o svojich zdravotných ťažkostiach, neuviedol také nové skutočnosti, ktoré by prijatý záver o čiastočnej invalidite u neho spochybnili alebo vyvrátili a ani zo skutkového stavu nevyplýva jeho nesprávnosť. Odvolací súd preto závery krajského súdu považoval za vecne správne a dostatočne doložené vykonaným dokazovaním. Z uvedených dôvodov napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správny podľa § 219 OSP.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 OSP tak, že navrhovateľovi nepriznal ich náhradu, pretože v odvolacom konaní nebol úspešný a odporkyni nárok na náhradu trov konania nevznikol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. januára 2009

JUDr. Elena Závadská, v.r.,
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová